

Uzasadnienie wyboru Marii Konopnickiej na patrona Miejskiej Szkoły Podstawowej nr 9 w Knurowie

Podjmując się zadanie wyboru patrona szkoły, wewnątrzszkolna Komisja ds. Wyboru Patrona Szkoły ustaliła kryteria doboru kandydata:

- osoba narodowości polskiej;
- patriota, żyjący i działający w Polsce, rozstawiający imię naszego kraju na świecie;
- niekwestionowany, ponadczasowy autorytet moralny;
- postać – wzór urzeczywistniająca wartości, które chcemy kształtować u uczniów naszej szkoły: patriotyzm, umiłowanie prawdy, odwaga w jej głoszeniu, praca, wiara, rzetelność, sprawiedliwość, wrażliwość.

Kiedy 8 października 1910 r. na Cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie chowano poetkę, uroczystości pogrzebowe przekształciły się w wielką manifestację narodowo - polityczną – były to bowiem czasy szczególne i człowiek niepospolity. Każdy Polak chciał oddać hołd tej, która całe życie poświęciła na walkę piórem o sprawiedliwość, wolność i dobro człowieka biednego, upokarzanego, odrzuconego przez ludzi i świat.

Dzisiaj zapewne zarzucono by jej populizm, ale i dawniej krytyka nie oszczędzała poetki, wytykając sentymentalne, kliwne podejście do problemów i ludzi. Niemniej jednak utwory „*pisane sercem*” pozostały - na przekór krytyce i upływowi czasu - w pamięci małych i dorosłych Polaków.

Któż nie zna „**Roty**”? Ileż razy w dramatycznych momentach współczesnej historii Polski przywoływano ją, kiedy odczuwano niesprawiedliwość i biedę, jakoby wierząc w moc i przesłanie słów poetki.

Czy jest jakieś dziecko, które nie pamięta **sierotki Marysi i jej krasnoludków, Janka Wędrawniczka, Stefka Burczymuchy?**

We współczesnym świecie wartością nadrzędną stają się dobra materialne, dlatego tak cennymi są humanistyczne ponadczasowe wartości propagowane przez Marię Konopnicką, gdyż mogą pełnić ważną rolę dydaktyczną.

Zachwycać może dzisiaj najkrótszy i najprostszy program wychowawczy sformułowany przez poetkę:

„Szanuj, drogie dziecię moje, w małym ziarnku przyszłe plony,

W małej kropli – przyszłe zdroje, w szelągu – miliony.

Czcij ojczyznę zawsze, wszędzie, choć los na nią gromy miota.

Nie zmoże jej, gdy żyć będzie polski język, polska cnota.”

Język ojczysty to bezcenne dobro każdego narodu. Wyraża się w nim jego zbiorowa pamięć, tradycja, historia i kultura. Język jednoczy naród, pozwala budować jego moralną siłę i trwać mimo zmiennych kolei losu. Ukształtowany przez wieki naszych dziejów, należy do narodowej skarbnicy kultury - pamiętała o tym Maria Konopnicka i z taką żarliwością, mimo trudnych czasów zaboru, pielęgnowała go i upowszechniała.

Biografia poetki to przykład odwagi życia – trud wychowania samotnie sześciorga dzieci, ciężkie doświadczenia osobiste i rodzinne, wreszcie rzetelna, ale i absorbująca praca, działalność społeczna - wymagały nie lada hartu ducha, siły i niezłomności charakteru.

Maria Konopnicka burzy schematy myślenia o roli kobiety, porusza serca wrażliwością i bezkompromisowością podejścia do niesprawiedliwości.

Budzi niepokój, wstrząsa sumieniami tych, którzy wyrządzali krzywdy moralne, odbierali wolność, wypaczali ideę filantropii i miłosierdzia.

Występuje przeciw dyskryminacji rasowej, materialnej i społecznej.

Z psychologiczną dociekliwością pokazuje gorzką prawdę o czasach i ludziach.

Z miłością pochyła się nad dzieckiem, jego małymi i dużymi dramatami, uczy i wychowuje, ale także bawi i wzrusza.

Trud wychowania młodych pokoleń, to m.in. wskazywanie przykładów dobrych, mądrych ludzi, hołdujących właściwym wzorcom oraz wartościom – takim wzorcem niewątpliwie może być Maria Konopnicka.

Wielkość jej dzieł stawia ją w rzędzie najwybitniejszych postaci historii literatury i kultury. Problemy, które podejmowała, nadal są aktualne i dlatego społeczność placówki wybrała Marię Konopnicką na patrona Miejskiej Szkoły Podstawowej nr 9 w Knurowie, wierząc, że utwory poetki wciąż będą uwrażliwiały i budziły w młodym pokoleniu umiłowanie i przywiązanie do Ojczyzny, o której tak pięknie pisała Maria Konopnicka: ***„Ojczyzna, to ta ziemia droga, gdzie ujrzał słońce i gdzie poznał Boga, gdzie ojciec, bracia i gdzie matka miła w polskiej mnie mowie pacierza uczyła”.***